

OKULUMU SEVİYORUM

AREL KOLEJİ

AYLIK ANASINIFI DERGİSİ

SAYI: 102 2015



İÇİNDEKİLER

ÇOCUKLARIN GELİŞİM ÖZELLİKLERİ	2
ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE YAŞANABİLECEK PROBLEMLER	6
MASALLARLA BÜYÜYEN ÇOCUKLAR	11
ÇOCUKLUKTA YAŞANAN KORKULAR	14



AREL Koleji

Merkez Mahallesi, Selahattin Pınar Sokak, No:3, 34197 Yenibosna - Bahçelievler / İstanbul

Tel: (0212) 550 49 30 (pbx) - 630 35 05 (4 hat) Faks: (0212) 550 77 82

e-posta: arel@arel.k12.tr

Okulumu Seviyorum Dergisi - 2015 Yayın Kurulu: Rehberlik Bölümü



ÇOCUKLARIN GELİŞİM ÖZELLİKLERİ

KAYNAK

- M. J. Gander ve H. W. Gardiner, Çeviren B. Onur, Çocuk ve Ergen Gelişimi, İmge Kitabevi, 1995
- Anne Babalar için Çocuk Psikolojisi- Dr. Charles E. Schaefer, Theresa Foy Digeronimo



3 Yaş Çocuğunun Gelişim Özellikleri

Büyük ve küçük kas aktivitelerinde daha başarılı, daha fazla kontrole sahiptirler. Daha istekli, ilgili, arkadaş canlısı ve daha bağımsızdırlar. Hikâye dinlemek ve tekrarlamaktan hoşlanırlar. Dikkat süreleri çok kısadır. Üç ve daha fazla kelime içeren cümleler kurabilirler. Hatalı konuşmakla birlikte konuşmalar daha anlaşılır şekildedir. 1000 kelime hazinesine sahiptirler. İki-üç emri arka arkaya yerine getirebilirler.

Zihinsel Gelişim Özellikleri İçin Yapılabilecek Aktiviteler :

- Üç objeyi seçme ve sayma
- Her çocuk için masaya çatal, kaşık, tabak koymalarını isteme
- Bahçeden seçerek üç çiçek toplamasını isteme
- Dört-altı rengi tanıma ve eşleştirme (Önce kırmızı, yeşil, mavi, sarı daha sonra kahverengi, siyah, turuncu, mor)
- Bir daireyi her biri farklı renk olacak şekilde altı eşit parçaya bölme ve çocuktan bu altı rengi seçerek etrafına yerleştirmesini isteme
- Altı tane renkli kutu ve altı tane aynı renkteki fasulye torbalarını çocuğa vererek uygun renkteki fasulye torbasını uygun kutuya fırlatmalarını sağlama
- Bir kutuya 8-10 tane farklı renkte nesne koyarak çocuktan ismi söylenen renkteki nesneyi bulmasını isteme

3 Yaş Çocuğu Neler Yapabilir?

- Tek ayak üzerinde durabilir, zıplar; parmak uçlarında yürüme denemeleri yapar.
- Koşmayı daha iyi becerir; köşeleri rahatlıkla döner, hızını artırabilir ve azaltabilir. Zaman zaman tökezlenir ve düşer.
- Ayakkabılarını (genellikle ters) giyebilir; ancak bağcıklarını bağlayamaz.
- Basit giysileri giyebilir ve çıkarabilir.
- Küpleri üst üste koymada ustalaşmıştır. 9-10 küple kale yapabilir. Küpleri yatay kullanma görülür.
- Su dolu bir bardağı taşıyabilir; suyunu içebilir. Çatalla yemek yemeye başlar. Kaşık kullanmada ustalaşmıştır.
- Kâğıdı yandan katlayabilir. Gösterildiği halde, genellikle köşe katlaması yapamaz.

- Köşeli, dikey çizgiler çizebilir. Bir insanı normal çizemez. Yuvarlak çizgilere geçiş görülür.
- Tuvalet ihtiyacını belirtir. Ancak zaman zaman oyuna daldığında ya da bazı geceler, haber verme gecikebilir.
- Yuvarlak, kare, üçgen şekilleri eşleştirebilir; yerine yerleştirebilir; ancak bu şekilleri çizemez.
- Özellikle dilde, bu eşleştirme yeteneği belirgindir. Objeleri kolayca sınıflayabilir; tanımlayabilir; kıyaslayabilir.
- Ana renkleri tanıyabilir ve eşleştirebilir.
- Durmadan soru sorar.
- Uygun olan ve olmayan davranışlarıyla ilgili tepkileri anlayabilir; bunlara göre kendini yöneltebilir.
- Koku ve dokunma farklılıklarını ayırt edebilir.

4 Yaş Çocuğunun Gelişim Özellikleri

El becerileri daha gelişmiştir. Daire ve kare şekillerini kopya edebilir. Vücudun baş bölümlerinin bulunduğu resimler çizebilir. Büyük parça "yap-boz"ları yerleştirebilir. Hikâyelere başlıklar uydurur ve konuları birbirine bağlar. Blok ve dramatizasyon köşelerinde oynamaktan çok büyük zevk alır. Çok fazla konuşarak yetişkinin sabrını dener.

Zihinsel Gelişim Özellikleri İçin Yapılabilecek Aktiviteler:

İki uzun çizgi çizme

- Çocuklarla uzunluğu hakkında konuştuğundan sonra renkli kurdeleleri kesmelerini sağlama.
- Üç-dört farklı uzunlukta saman kesme ve onları uzunluklarına göre sıraya koymalarını sağlama.

Dört ve daha fazla sayı sayma

- Çocuklardan zıplarken saymalarını isteme
- Yemek zamanı arkadaşlarını saymalarını isteme
- Kutudan dört kurabiyeyi sayarak almalarını isteme
- Meyveyi dört parçaya kesmelerini isteme
- Grup kararlarını oylama ve her oyu gösteren bir grafik yaparak oyları sayma

Altı rengi isimlendirme ve tanıma

- Gün boyunca karşılaştığı nesnelerin renklerini tartışma. Örneğin: Kırmızı ışık, yeşil ağaç, sarı muz gibi.
- Bir grup nesneyi renklerine göre ayırma; benzer ve farklılıklarını söyleme

4 Yaş Çocuğu Neler Yapabilir?

- Koşmada daha güvenlidir.
- Bir bacak üzerinde daha uzun süre dengede durabilir. Sekemez; bu beceri 5 yaşına doğru görülür.
- Top yakalamada becerisi artmıştır. El-göz işbirliği gelişmiştir.
- Elini, yüzünü yıkayabilir. Dişini fırçalar.
- Kendi başına giyinebilir; düğmelerini iliklebilir. Saçını tarar.
- Ayakkabısını doğru giyer; bağcıklarını ancak bir süre sonra bağlayabilir.
- Dökmeden bir kaptan diğerine su boşaltabilir. Bloklarla küpleri kullanarak binalar yapabilir.
- Diğer çocuklarla yarışmaya girer.
- Paylaşabilir.
- Öz-yönelim hâlâ yoğun olmakla birlikte başkalarının varlığına ve haklarına bilinçlenme başlamıştır.
- Büyük-küçük kavramları gelişmiştir. Ancak "orta" ölçüyü ayırt edemez.
- Kâğıdı köşeli katlamada hâlâ güçlük çeker, zaman zaman başarır.
- Objeleri 4'e kadar sayabilir. Az-çok kavramı gelişmeye başlar.
- Birkaç harf yazabilir. Kitap sayfalarını rahatlıkla tek tek çevirebilir.
- Makası kabaca kullanabilir.
- Masal dinlemeyi sever. Dikkat süresi 10-15 dk. ile değişir.
- Üç tekerlekli bisikleti kullanmada ustalaşmıştır.
- Ana renklerin isimlerini rahatlıkla kullanır.
- Eksik çizilmiş resimlerin bir-iki eksikliğini görebilir.
- Üçgen ve kare şekilleri kabaca çizebilir. Artı ve çarpı şekillerini çizebilir.
- İnsan resmini bir baş ve ona bağlı olarak çıkan iki çizgi ile belirterek çizer. Beden bu çizimde yer almaz.
- İki-üç kişilik grup oyunlarına katılır.
- Boyda 5-6 cm'lik; kiloda 1,5-2 kg'lık bir artış gösterir.

5 Yaş Çocuğunun Gelişim Özellikleri

Motor becerileri daha gelişmekle birlikte harf ve sayıları ters yazabilir. Durmaksızın konuşur ve sorular sorar. Zaman kavramı ile daha fazla ilgilenmeye başlar ve saatin akrep ve yelkovanının temel hareketlerini bilir. İlk, orta ve son gibi pozisyon kavramlarını bilir. Kendi

adını yazabilir veya gördüğünde tanıyabilir. Dikkat süreleri artmakla birlikte yetişkine oranla hâlâ çok kısadır. Gerçek ile hayali çok zor ayırt edebilirler.

Zihinsel Gelişim Özellikleri İçin Yapılabilecek Aktiviteler:

İsmi tanıma

- a) Elbise ve ayakkabı dolabına her bir çocuğun adını yazma (çocuk sizi bunu yaparken izlemeli)
- b) Çalışmalarına isimlerini yazmaları için cesaretlendirme

Birden yirmiye kadar ezbere sayma

- a) Masada çocukları sayma
 - b) Peçeteleri sayma
 - c) Tabakları sayma
 - d) Çocukların karşılaştıkları materyalleri onlarla sayma
- ##### Birden beşe kadar sayıları yazma

- a) Sayıları yazmaları için çocuklara kağıt kalem verme
- b) Tıraş köpüğü vererek çocuğun bunlarla sayıları yazmasını isteme

İlk, orta ve son pozisyonlarını anlama

- a) Hafta içinde ilk, orta ve son kavramını anlamak için temizlik kuyruğunda çocukların yerlerini değiştirme
- b) Üç araba koyarak ilk, orta ve son hakkında konuşma

5 Yaş Çocuğu Neler Yapabilir?

- Koşma, sekme ve atlamada vücut hareketleri tam bir denge içindedir.
- Küçük kas gelişimi ileri düzeydedir. Kalem rahatlıkla kullanabilir.
- Kesme ve yapıştırma etkinliklerine ilgi duyar.
- Kare ve üçgen şekilleri rahatlıkla kopya edebilir; ancak baklava biçiminin meyilli kenarlarını çizmede, hâlâ güçlük çeker.
- Karşılaştırmalar yapabilir. Kendini eleştirebilir.
- Çevresini denetlemek ister.
- İnsan resmini, baş, bacaklar ve ayaklar olarak çizer. Bedenin bu çizimde yer alması, altıncı yaşa doğru gerçekleşebilir.
- Objeleri 10'a kadar sayabilir.
- Büyüklük küçüklük kavramlarından sonra "orta", "yarım" ve "ikisi arası" kavramlarında da gelişme görülür.
- Olaylarla zamanı birleştirmeye başlamıştır. Sabah ve akşamı bilir. Televizyonda sevdiği dizinin zamanını hatırlamaya başlar.

- Bilgi toplayıcı sorular sorar. Kelimelerin anlamlarını öğrenmek ister.
- Basit kelimeleri, özellikle kendi adını kopya etmek ister; deney fırsatı verildiğinde başarılı olur.
- Para ile alışveriş yapabilir.
- Düzen duygusu gelişmiştir. Çevresini denetlemek ister. Ayakkabılarının bağlarını bağlayabilir.
- Eksik insan ve eşya resimlerini tamamlayabilir.
- Önceleri olduğu gibi korku ile sık sık sarsılmaz. Kendine ve çevresine güvenir. Gerçek ve hayal arası ayrımı yapmaya başlar.
- Yaptığı işin görülüp beğenilmesini ister.
- Sosyal uyum için gerekli davranışları, çevresinde gördüğü örnekleri taklit ederek elde eder.
- Benlik kavramı iyice gelişmiştir. Özdeşleşmek üzere seçtiği birey gibi hareket etmeye özen gösterir.
- Boyda 5-6cm'lik; kiloda 1,5-2 kg'lık bir artış gösterir.

6 Yaş Çocuğunun Gelişim Özellikleri

Canlı ve coşkulu olduğundan yeni şeylerle yeteneklerini denemeye heveslidir. Bu nedenle yeni denemelere girmeye çok isteklidir. Okuma yazma ve sayıları kullanma yeteneğinin ilk adımlarını atabilir. Fakat öğrendikleri şeyler hâlâ gözlemediği ve yaptığı şeylere dayalı olduğu için soyut düşünemezler. Beş yaşa oranla daha titizlikle üçgen çizebilir, kareyi daha doğru biçimde kopya edebilir. Nesnelere benzerlikleri ve farklılıkları söyleyebilir. Or-

talama 3000 kelime hazinesine sahiptir. Geçmiş, şimdi ve gelecek zaman kavramları şekillenmeye başlamıştır.

6 Yaş Çocuğu Neler Yapabilir?

- Ev içi ve dışı etkinliklerde çok canlıdır.
- El becerisinin ona sağlayabileceği olanakları keşfetmiştir. Bloklarla çeşitli yapılar yapar ve oyunlarında bunları kullanır.
- El işi çalışmalarını severek yapar. Rahatlıkla keser; yapıştırır; katlar ve şekil verebilir.
- Top ve ip oyunları yaygındır. Erkek çocukların genellikle top, kız çocuklarının ise ip oyunlarını tercih ettikleri görülür.
- Oyunlarda kız-erkek ayrımı görülmeye başlar. Grup oyunlarına istek artmıştır.
- Çizgileri daha gerçekçidir. Bir insan resmini, baş, gövde, kollar ve bacaklarını belirterek tan çizebilir.
- Şekilleri tanıır eşleştirebilir. Harfleri kopya edebilir; adını yazabilir.
- Kitapta resim boyamayı ve resim yapmayı sever.
- Pasif kelime hazinesi ilköğretim için gerekli görülen zenginliğe ulaşmıştır.
- Kendi görüş açısından sağ ve sol tarafını ayırt edebilir; ancak diğer bir kişinin sağ ve sol kolunu göstermekte güçlük çeker.
- Basit alışverişleri rahatlıkla yapabilir; paraları tanıır.



ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE YAŞANABİLECEK PROBLEMLER

KAYNAK

- B. Bölükbaşı Editör, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlikte Çocuk ve Aile, Hayat Yayınları, 2004
- M. J. Gander ve H. W. Gardiner, Çeviren B. Onur, Çocuk ve Ergen Gelişimi, İmge Kitabevi, 1995
- D. Çakmak ve Ö. Saatçioğlu, Yüksek Lisans İçin Ruh Sağlığı ve Hastalıkları, İstanbul Ticaret Üniversitesi Yayınları, 2003
- G.C. Davison ve J.M. Neale, Çeviren İ. Dağ, Anormal Psikolojisi, Türk Psikologlar Derneği Yayınları, 2004





“Çocuktur anlamaz.”, “Çocuk o, ne bilir?”, “Hayat çocuk gözüyle tozpembedir.”, “Ah, keşke yine çocuk olsam, dert yok tasa yok.” gibi sözleri ya duymuşuzdur ya da kendimiz kullanmışızdır. Oysaki hayatımızın gelişimsel olarak temellerinin atıldığı bu dönemde karşılaşılabilecek o kadar çok sorun var ki aslında sevgili çocuklarımız en az bizim kadar duygusal çalkantılarla geçiriyorlar bu dönemlerini.

Çocukluk döneminde karşılaşılabilecek sorunları kısaca inceleyelim:

1-Tırnak Yeme :

Bu alışkanlık 3-4 yaşlarından önce sıklıkla rastlanmamakla beraber ender olarak 15 aylık gibi erken dönemde de görülebilir. Tırnak yeme bir güvensizlik belirtisi olarak kabul edilir. Aile içinde uygulanan eğitim, aşırı baskıcı ve otoriter ise çocuk sürekli azarlanıyor ve eleştiriliyor, kiskançlık, yetersiz ilgi varsa, bu sıkıntı ve gerginlik yaratıyorsa bunlar başlıca nedenler olarak gösterilebilir. Öneriler: En etkili tedavi yöntemi 5 yaşına kadar bu davranışı görmezlikten gelmedir. Korkutma, baskı, cezalandırma gibi yaptırımlar bu davranışı daha fazla pekiştirecektir. Aile içinde aşırı otorite söz konusu ise bu otoriter tavır azaltılmalı, çocuklar korku ve kaygı yaratacak durumlardan uzak tutulmalıdır. Kavga ve tartışma ortamları ya da korku ve kaygıyı arttıracak televizyon filmleri gibi. Çocuk ilgisini çekebilecek başka etkinliklere yönlendirilmelidir. Tırnak yemenin çok kötü bir davranış olmadığı, bunu istediğinde kolayca bırakabileceği anlatılmalıdır. Böylece çocuğun kendine güvenmesi sağlanabilir. Kendine güveni artan çocuk bırakmak için daha çok çaba harcayacaktır.

2- Altını Islatma:

Çocuklarda sıklıkla görülen bir sorundur. Çocukta fiziksel hareket, dil ve zekâ gelişimi normale ve idrar, dışkı kontrolünün kazanıldığı 4 yaşından sonra en az haftada bir kez altını ıslatıyorsa, üzerinde durulması gerekir. Nedenleri organik veya genetik olabileceği gibi, tuvalet eğitimine çok erken başlanması, sabırsız ve katı bir eğitim verilmesi, aile içi ilişkilerde bozukluk, yeni bir kardeşin dünyaya gelmesi, anne baba ayrılığı, okul - ev değişimi, okulda evde aşırı baskılar, yaşanan travmalar, uyku derinliği olabilir.

Öneriler: Öncelikle sorunun nedeni araştırılmalıdır. Sorunu çözmek için baskıcı ve aşırı disiplinli tutumdan kaçınılmalıdır. Çocuğun bu durumuyla alay edilmemesi ve kardeşleri de dahil sorunundan başkalarının yanında

bahsedilmemelidir. Alt ıslatma davranışı için çocuk cezalandırılmamalı ya da kuru kalktığı için ödüllendirilmemelidir. Onun yanında bu durumdan şikâyet etmekten ya da bu sorunu yaşamayan çocukları örnek göstermekten kaçınılmalıdır. Ayrıca bu durumu azaltmak adına çocuğun yiyecek ve içeceklerini kısıtlamak ya da gece uykusunu çok sık bölerek tuvalete gitmesini sağlamaya çalışılmak sorunu çözmeyecek, çocukta strese neden olacaktır.

3- Pika (Ağıza Yabancı Cisim Götürme):

Pika çocuğun en az 1 ay süreyle yenilebilir olmayan maddeleri sürekli yemesi olarak tanımlanabilir. Bu maddeler toprak, plastik, boya, bez, saç, kibrit gibi maddelerdir. Genellikle 2–3 yaş civarlarında ortaya çıkar. Bu bozukluğun ortaya çıkma nedenleri çok boyutludur. Çocuklar dünyayı tanımak için o dönemlerde her şeyi ağızlarına götürürler. Bu yüzden pikayla ayrıştırılması gerekir. Pika görülen çocuklarda oral aktivite fazlaşır ve bununla birlikte tırnak yeme, parmak emme görülür. Bu çocuklarda bağımlılık gereksinimleri ve saldırgan duyguları fazladır.

Pika'nın görülme sıklığı %10 dur. Çocuklarda demir veya çinko eksikliğine işaret edebilir. Ayrıca zekâ geriliğinde sıklıkla gözlenen bir davranıştır. Nedenleri; anne sevgisinde yetersizlik, ailenin ilgi eksikliği, şefkat yoksunluğu, güvensizlik yani temel fiziksel ve duygusal ihtiyaçlarının yeterli doyurulmamış olması olarak sayılabilir.

Öneriler: Aile çocukla uzun süreli ve verimli zaman geçirmeli, çocuğa gerçek ve koşulsuz sevgiyi sunmalı yani duygusal ihtiyaçlarını tam olarak karşılamalıdır.

4-Yalan Söyleme:

Yaşamın ilk 5 yılında yalan söylenmesi konusunda endişe edilmesine gerek yoktur. Çünkü gerçeğe uymak çocukta gelişen bir olgudur. Çocuk gerçeğe uymayanı ayırmaya başlamasından sonra hâlâ yalan söylüyorsa, yalanın temelinde çevreyle olan olumsuz ilişkileri yatıyor olabilir. Çocuk 4 yaşına geldiğinde yalanı öğrenmek ya da hayal gücünün bir ürünü olarak veya şaka amaçlı kullanmıyorsa, annenin çocuğa doğruyu söylemezse ona inanmayacağını belirtmesi gerekir. Sert tepki ve cezalar çocuğun suçlamadan kaçması için daha çok yalan söylemesine neden olabilir. Bilerek ve isteyerek başkalarını aldatmak için söylenen yalanın altında yatan, kendini kontrol edememe ve aşırı bencilliktir. Bu, çocukların eğitimleri sırasında yeterince sosyalleşmemelerinin bir sonucudur. Yalana neden olan dört etken; aşağılık

duygusu, suçluluk duygusu, saldırganlık ve kıskançlıktır. Öneriler: Öncelikle aile ve çocukla yakından ilgilenen yetişkinler iyi birer örnek olmalı ve yalan söylememelidirler. Çocuğa doğruyu söylemenin övülmeye değer bir davranış olduğu anlatılmalıdır. Çocuğun sık sık neler yaptığı, neler gördüğü anlatılmalı, olayların nedenlerine inilmeli, güven verici konuşulmalıdır.

5-İçe dönüklük:

Bu yapıdaki çocuklar çevreden kaçma eğilimindedir. Bir etkinliğe katılmak yerine onu seyretmeyi tercih ederler. Aşırı derecede çekingenlik, arkadaş edinememe, okuldaki derslerde başarısızlık, oyunlara katılmama, topluluk içinde yalnız başına durma, istek ve ihtiyaçlarını belirtememe belirgin özellikleridir. Bu duruma neden olan ailedeki tutumlardır. Aşırı koruyucu tutum, çocuğun aileden bağımsız bir şey yapmasını önlediği için çocuğun özgüveni oluşmamaktadır. Ya da aşırı baskıcı ve otoriter tutum, çocuğun en küçük bir hatasını büyütüp azarlamak ve cezalandırmak da çocuğun kendi içine kapanmasına neden olabilmektedir. Ailenin ve yakın çevrenin yanlış telkinleri ("İyi çocuk, uslu ve sessiz olur." gibi.) çocuğun sosyalleşmesini sağlayacak ortamların ve yaşantısının olmaması özgüveninin artmasını engelleyecektir.

Öneriler: Çocukla etkin iletişim kurulmalı, çocuk dinlenmeli, duyguları paylaşılmalıdır. Yavaş yavaş bağımsız olması için teşvik edilmeli, başarabileceği ufak işler verilmeli, kendisi yaptığıda ödüllendirilmelidir. Çocuğun özgüveninin oluşabilmesi için hayatın çok güzel olduğu gösterilmeli, onu yapabileceği etkinliklere katılabilmesi için yüreklendirilmelidir. Sorunlarına ilgiyle yaklaşılmalı, sıkıntıları paylaşılmalı ve uygun çözümler beraber bulunmalıdır. Kendi haklarını aramaları, kendilerini ifade etmeleri konusunda cesaretlendirilmeli, desteklenmelidirler.

6-Tempertantum (Öfke Nöbetleri):

Öfke nöbetleri olarak isimlendirilen bu durum çocuğun iç dünyasında birikmiş olan kızgınlıkların yansımasıdır. Öfke nöbetlerinin nedeni psikolojik bir rahatsızlıktan dolayı olabileceği gibi, her istediği yerine getirilen ya da sürekli inatlaşmanın hakim olduğu aile tutumlarından kaynaklanabilir. Bu nöbetler sırasında çocuk kendini yerden yere atma, kendini bir yerlere vurma uzun süreli ağlama davranışları gösterebilir. Ailenin öfke nöbeti geçiren çocuğa yoğun ilgisi

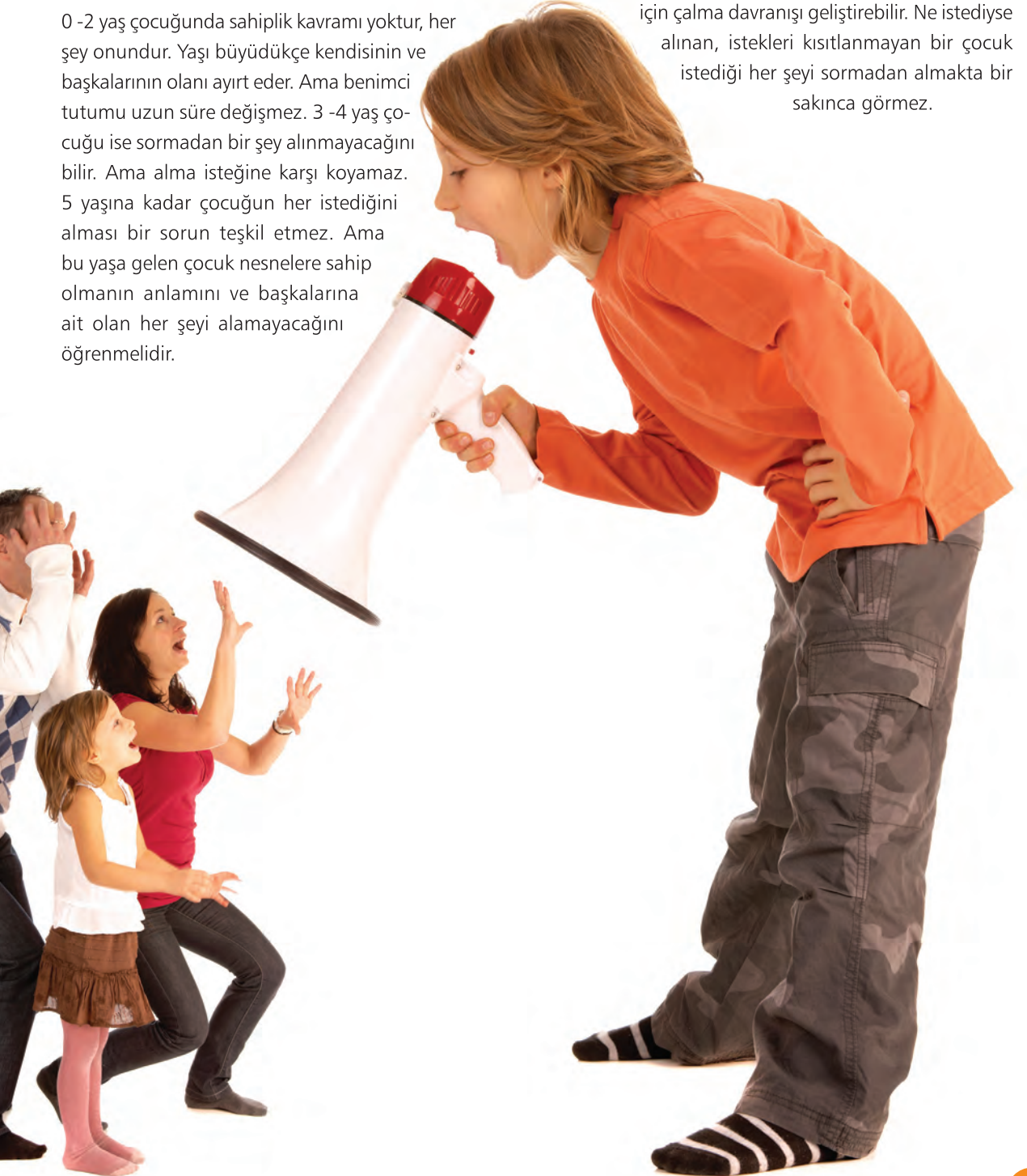
bu davranışı pekiştirebilir. Öfke nöbeti geçiren çocuğu bir süre kendi haline bırakmak uygun olacaktır.

Çocuğunuza güven verin çocuğunuzun bunu istemediğini unutmayın ve sürekli uyarmayın. Sürekli uyararak çocuğun üzerindeki stresi arttıracığından tiki şiddetini de arttıracaktır. Çocuğunuzun tiki yüzünden cezalandırmayın, bu durumunu espri konusu yapmayın.

7-Çalma Problemi:

0 -2 yaş çocuğunda sahiplik kavramı yoktur, her şey onundur. Yaşı büyüdükçe kendisinin ve başkalarının olanı ayırt eder. Ama benimci tutumu uzun süre değişmez. 3 -4 yaş çocuğu ise sormadan bir şey alınmayacağını bilir. Ama alma isteğine karşı koyamaz. 5 yaşına kadar çocuğun her istediğini alması bir sorun teşkil etmez. Ama bu yaşa gelen çocuk nesnelere sahip olmanın anlamını ve başkalarına ait olan her şeyi alamayacağını öğrenmelidir.

5 – 8 yaşlar arasında ise parlak olan şeyler, değişik kalem ve silgiler ilgi çekici hale gelir. Çoğu çocuk izinsiz alıp eve getirdiği nesnelere için "Yerde buldum.", "Harçlıklarımı biriktirdim, aldım.", "Arkadaşım hediye etti.", gibi açıklamalarda bulunur. Çocuğa başkalarına ait şeyleri izinsiz alamayacağı anlatılmalıdır. Çocuklarda çalma davranışının nedenleri şöyle sıralanabilir: Ailede sevgi ve ilgi eksikliği varsa, çocuk aileden öç almak için çalma davranışı geliştirebilir. Ne istediye alınan, istekleri kısıtlanmayan bir çocuk istediği her şeyi sormadan almakta bir sakınca görmez.



Bir diğere neden de çocuk doyumsuz olabilir. Aile böyle bir durumla karşılaştığında ağır eleştirii ve suçlamalarda bulunmamalı, açık açık bu durumun olumsuzluklarını çocukla konuşmalıdır. Onu aldığı şeyi sahibine götürüp özür dileyerek vermesi yönünde teşvik etmelidir. Çocuğa empatik düşünme öğretilmelidir. Yani aynı şey kendisine yapıldığında neler hissedeceği konuşulmalıdır. Aile çocuğa ilgi ve sevgisini hiçbir zaman eksik vermemelidir. Çocuğun her istediği şeyi almak ya da yapmak yerine isteklerini ertelemek de öğretmelidir. Çocukta mülkiyet kavramını geliştirmek adına en güzel yöntem 7–8 yaşları gibi çocuğa harçlık vermek ve harçlığını kullanmayı öğretmektir.

Çocukta çalma davranışı ile karşılaştığında duyarsız kalınmamalı, bu davranışın nedenleri araştırılmalıdır. Ailenin tüm çabalarına rağmen bu durum devam ettiği takdirde profesyonel yardım alınmalıdır.

8-Korku Problemi :

Bir korku türü de gece korkularıdır. Çocuğun gündüz yaşadığı heyecanlar ve stres gece uykusunda korkutucu rüyalar olarak ortaya çıkabilir. Bu çocuğun uykudan bağırarak uyanmasına neden olur. Bu gibi durumlarda çocuğun yanında kalmak yerinde olacaktır. Onunla konuşmak, sakinleştirmek, ona güven vermek yerinde olur. Çocuk bu durumu ailenin yanında yatmak ya da anne babayı yanında tutmak için kullanabilir. Ama böyle bir durum yoksa ve tüm çabalarınıza rağmen gece korkuları geçmiyorsa bir uzmana danışmakta yarar vardır. Çünkü sık yinelenen gece korkuları çocukta iç sıkıntılarını ve tedirginlik belirtisidir.

Korku duygusu da üzüntü, sevinç duygusu kadar normal bir duygudur. Her duygunun aşırısı ya da kontrol edilemeyeni problem yaratır. Çocuğun elini yakarak ateşin yakacağını öğrenmesi gibi korku duygusu deneyimle öğrenilir. Çocuğa korkuları anne baba ya da yaşam öğretir. Çocukları tehlikelerden uzak tutmak adına korkutmak yerine nedenlerini anlatmak gerekir. Örneğin; çocuğa aman köpeğe yaklaşma ısırrı, kan akar sonra hasta

olursun gibi bir tehdit ve bunun sürekli tekrarlanması köpek korkusunu oluşturabilir. Çocuk çevresini tanıdıkça beden ve zihin gücü geliştikçe korkularını bir bir yener. Çocuğa ailenin gösterdiği az ilgi ve sevgi ya da sürekli önemsenmemesi azarlanması da korkuya neden olur. Çünkü anne sevgisinin yetersiz olması çocukta güven duygusunun oluşumunu engeller. Kendine güveni az olan çocuk ise beklemediği durumlarla karşılaştığında daha kolay korku duygusuna kapılır. Çocukların en korktuğu şeylerden biri karanlıktır. Çünkü karanlıkta nesnelere farklı algılar. O nedenle odasında ışık yakmak ya da uykuya dalmasına yardımcı olmak için masal okumak yararlı olacaktır. Çocukta korkular yaşlara göre şöyle gelişim gösterir: Bebekler için her şey korkutucudur. Alışılmamış bir ses, bir gürültü, yabancı bir nesne gibi. 2–3 yaş çocukları ise yüksek seslerden –gök gürültüsü, saç kurutma makinesi gibi– ürkerler. 3–4 yaşlarında ise bu korkulara karanlık, dilenci, hırsız, polis ve öcü gibi korkular eklenir. Bu yaşlarda ayrıca anne babadan ayrı kalma korkusu da sıkça görülür. Çocuklarda korku duygusunun yerleşmesinde diğere bir neden de televizyondaki şiddet içerikli görüntülerdir. Çocuğun izlediği programlarda seçici olunmalı, şiddet içeren programlar seyrettirilmemelidir.

Aile korku duygusunun normal olarak gelişmesi için neler yapmalıdır? Öncelikle çocuğun güven duygusunu geliştirmelidir. Çocuğun yaşadığı korkularda yapılacak uyarılarda soğukkanlı ve gerçekçi olmalı, tehlikeler abartılmamalıdır. Kendi var olan korkularını çocuğun yanında kontrol etmeyi öğrenmelidir. Örneğin; kediden korkan bir anne her kedi gördüğünde kendini kaybederek bu korkusunu çocuğunun yanında yaşarsa çocuk da kediden korkmaya başlayacaktır. Çocuğun korkularına sert tepkiler verilmemeli, alay edilmemeli: “Bundan bebekler korkar, bir de büyüdüm diyorsun.” gibi. Korkuların üstüne gidilmemelidir. Denizden korkan bir çocuğu zorla bağıra bağıra denize sokmak yerine çocuğun kıyıda oynamasına izin verilmelidir. O denize giren çocukları görece ve cesaret alacaktır.

MASALLARLA BÜYÜYEN ÇOCUKLAR

KAYNAK

- www.agape.com.tr
- my-psikolog.blogcu.com
- www.cocukvegenc.com



Masallar çocuklarımızın zihinsel, duygusal ve sosyal gelişimleri için oldukça önemlidir. Çocuklar masallarla pek çok şeyi öğrenir. Hayatta iyilerin yanında kötülerin de olduğunu farkına varırlar. İyilerle kötülerin mücadelesinde tuttuğu taraf bellidir. Değerlerin çocuğa aktarılmasında masal çok önemli bir vasıtaadır.

Genellikle kız çocuklar kız, erkek çocuklar erkek karekterlerle özdeşleşerek ilerideki kişiliklerinin temellerini atarlar. Kabaca 4-5 yaşına gelmiş bir çocuk masallarda anlatılan birçok olayın aslında gerçek olmadığını bilir. Zaten bu amaçla masallara başlarken söylenen ve 'bir varmış bir yokmuş' diye başlayan tekerlemelerin amacı da, çocuklara bu mesajı vermektir. Bunun yanı sıra masal anlatan ebeveynin de çocuğa zaman zaman olağanüstü olayların sadece masalarda olacağını söylemesinde fayda vardır. Aslında çocukların masallardan almaları gereken şey, onların hayal dünyasına hitap ederek, onların dünyasına girerek, gerçekte nasıl biri olmaları gerektiğinin ipuçlarını alırlar.

Masallar her zaman iyi olanların galip geldiği, sabırlı davrananların mutlaka amacına ulaştıkları, yapılan iyiliklerin karşılıksız kalmayacağı, zekanın çoğu zaman beden gücünden üstün olduğu, sevginin birçok şeyden daha değerli olduğu, arkadaşlığın çok önemli olduğu, el ele vermenin ve birlik içinde olmanın her zaman daha çok başarılar getirdiği, hiçbir zaman ümitsizliğe kapılmamamız gerektiği ve elimizden geleni yaptığımız takdirde başarının bizi zaten bulacağı mesajlarını verirler. Örneğin Keloğlan masalını okuyan veya dinleyen bir çocuk çoğu zaman çok güçlü olmamıza gerek olmadığı, eğer aklını kullanırsa birçok şeyi başarabileceğini düşünür. Veya 'külkedisi', 'pamuk prenses ve yedi cüceler', 'çirkin ördek yavrusu' gibi masallar insanların başlangıçta zorluklar yaşasalar da sonunda mutlaka iyilerin galip geleceğini, sabretmenin önemini vurgularlar.

Çocuk, masalın gidişatına göre kendi zihninde çözümlenmeler yapar, masal analitik düşünmeyi öğretir, hayal gücünü geliştirir ve "dil gelişimi" üzerindeki etkisi tartışmasız kabul edilen bir gerçektir.

Doğru davranış kalıplarını da masalla vermek mümkündür. Yalan söylediğinde burnu uzayan Pinokyo, çocuğun ne olursa olsun her durumda doğruyu söylemesi için çok güzel bir örnektir. Daha bunun gibi pek çok masal örneği vardır: Rapunzel'den Kül Kedisi'ne; Güzel ve Çirkin'den Pamuk Prensese'e; Uyuyan Güzel'den Çizmeli Kedi'ye; Hansel ve Gretel'e, Kırmızı Başlıklı Kız'a, Sihirli Fasülye'den Çirkin Ördek Yavrusu'na kadar birçok masal vardır.

Her biri ayrı bir konuyu anlatır. Çocuğun dünyasında çok güzel yerlere dokunur. Belki saatlerce nasihat olarak söylenmesi gerekenleri, kısa bir masalla keyifli bir şekilde vermek, çocuk için çok daha anlamlı olacaktır.

Bu sayede çocuk hayal kurmayı ve zihinde canlandırmayı öğrenecektir. Soyut düşünme becerisi için oldukça önemlidir.

Her anne baba çocuğuna masal anlatmalı. Her çocuk mutlaka, uçan halıyla denizleri aşarak, bunu hayal ederek büyümeli.

Şüphesiz anne baba olarak çocuğumuzun iyi yetişmesi ve güzel bir eğitim alması için çalışıyor, çabalyoruz. Ama bu yoğun koşuşturma içinde kaçımız çocuğumuz uyumadan önce onun seçtiği bir masalı okumayı başarabiliyoruz. Ama öylesine okumuş olmak için değil, gerçekten kendimizi okuduğumuz masala vererek, ses tonumuzu masal kahramanlarına göre ayarlayarak, çocuğumuzla birlikte resimlere bakıp ne olduğunu anlamaya çalışarak geçiriyoruz.

Oysa her zaman söylediğimiz bir şey vardır: Çocuğumuzla ne kadar zaman geçirdiğimiz değil, geçirdiğimiz zamanın ne kadar kaliteli olduğudur önemli olan.

Anne babasından, dedesinden mutlaka masal dinlemiş bir neslin, bugünkü çocuklarının en güzel çağlarını masalsız geçirmeleri düşünülemez.

Masalla büyüyen çocuklara baktığımızda iletişimin temel becerilerinden biri olan dinleme, anlama ve konuşma becerilerinin diğer çocuklara göre daha hızlı geliştiğini görürüz.

İyi-kötü, güzel-çirkin, doğru-yanlış... gibi kişilik gelişiminde çok önemli rolü olan soyut kavramları masallar sayesinde öğrenir çocuklar.

Masallar sayesinde çocuk ile ebeveyn arasında sıcak bir sevgi paylaşımı sağlanır. Çocuk ebeveyniyle geçirdiği zaman diliminden gerekli doyumunu alır.

Çocuklarımıza masal anlatmamız için 10 sebep:

Anlatılan masal yeni kelimeler, güçlü renkli bir anlatım dili demektir.

Soyut düşünebilme yeteneği masalla gelişir.

Henüz okuma yazma bilmeyen okul öncesi çağındaki çocukların başlıca fikir ve duygu besinini masallar teşkil eder.

Masal anlatmak, dinlemek anne-baba ile çocuk arasında samimi bir iletişim sağlar.V

Çocuklar hayatı masalla öğrenir.

Masal hayal dünyasını renklendirir, zenginleştirir.

Çocuk, anadilinin kelimelerini, kullanma yollarını masallar yoluyla kavrar.

Bir gün doğrudan okuyabilmek üzere okuma isteği duymaya başlar.

Çocuk masal sayesinde çeşitli karakterleri tanır.

Masallarda iyiler her zaman kazanır, bu da iyi olanın kazanacağı fikrini çocukta canlı tutar.

Masal okurken nelere dikkat etmeliyiz?

- Burada en önemli nokta, çocuğumuz için kitap seçimini yaparken onun gelişim dönemini göz önünde bulundurmak.
- Masal okurken kahramanlara ve yaşanan olaya göre ses tonumuzu ve mimiklerimizi ayarlamalıyız. Çocuğumuz masal içinde anlatılan duyguyu bu sayede alır. Tek düze ses tonuyla masalı okumak, hem bizim hem de çocuğumuz için sıkıcı dakikalar geçirmemize sebep olacaktır.
- Okuyacağımız kitabı çocuğumuzla birlikte incelemeliyiz. Resimlere bakarak masalda neler olabileceği hakkında konuşmalıyız. Düşüncelerini paylaşması için fırsat yaratmalıyız. Bu sayede çocuğumuzda muhakeme yeteniğinin gelişmesini desteklenmiş olacağız.
- Kitap üzerinde çocuğumuzla konuşurken düşüncelerini paylaştığında; 'Böyle şey mi olur?' gibi olumsuz tepkilerimiz çocuğumuzun cesaretlenmesinin önüne geçecektir.
- Aynı kitabı bizden defalarca okumamızı isteyebilir. İtiraz etmeden, sabırla her defasında aynı heyecanla okumalıyız.
- Masalı okurken diğer sayfaya geçmeden önce 'Sence bir sonraki sayfada neler olabilir?' gibi sorular sorabiliriz.
- Masal bittikten sonra kahramanlarla ilgili konuşabiliriz. 'Öyle davranmasaydı neler olabilirdi?' gibi. Bu sayede

düşünme becerisini geliştirici sorularla farklı şekilde düşünmesini sağlayabiliriz. Bu sorularımız çocuğumuzun bilişsel becerilerini ve sosyal yaşamında problem çözme becerisini de geliştirecektir.

- Masal okurken bir sonraki sayfada neler olacağıyla ilgili bizim de merakla beklediğimizi, çocuğumuz ses tonumuzdan ve ara cümlelerimizden hissetmeli.
- Kitap okuma saatlerini çocuğunuzla birlikte belirlemeliyiz. Uykuya geçiş saatleri birlikte okuma çalışması için güzel bir zaman dilimidir. Bu sayede çocuğumuz yatağında yalnız kaldığında uykuya geçerken, kitapla ilgili düşünüp hayaller kuracaktır.
- Çocuğumuzla birlikte okuyacağımız masallar aynı zamanda onun kitapları sevmesini sağlayacaktır.



ÇOCUKLUKTA YAŞANAN KORKULAR

KAYNAK

- Yavuzer Haluk, Çocuk Psikolojisi
- Oktay Ayla, Yaşamın Sihirli Yılları Okul Öncesi Dönem



Çocuklukta yaşanan korkular pek çok ebeveyni tedirgin eder. Çocuğun yaşadığı korku normal midir? Nasıl davranmak gerekir? Yaşanan korku ne kadar devam edecektir? gibi birçok soru gelir akla.

En başta bilmemiz gereken şey korkunun ne olduğudur. Korku; algılanan bir tehlike, tehdit anında hissedilen gerilim, güçlü bir kaçma veya kavga etme dürtüsü, hızlı kalp atışları, kaslarda yaşanan gerginlik, v.b. belirtilerle yaşanan yoğun bir duygusal uyarıdır.



Nasıl ki üzölmek, ağlamak, gülmek, heyecanlanmak... Çocuk için normal duygularsa korkuda aynen bu şekilde çocukta belli gelişim dönemlerine göre de yaşanan normal bir duygu halidir.

Çocukta gelişim basamaklarına baktığımızda 6. aydan itibaren bebek anne, baba ya da bakım veren kişiler dışındaki yüzlere karşı hassasiyet göstermektedir. Ev

dışında farklı bir ortamda olduğunda rahatsızlık hissetmektedir. Yeni tanıştığı kişilerin kucağına gitmek istemeyebilir. Artık çevreye olan algısı artmış, yabancı yüzleri ayırt etmeye başlamıştır. 2 yaşına kadar anne babadan ayrılmak istemeyecektir.

Yabancı kişiler dışında yüksek ses çocuğı huzursuz edebilir ve bazı çocuklar bu gibi durumlarda zor sakinleşir. Çığlıklar, irkilmeler, sıçramalar oluşabilir. Bu tür çocuklar korku yaşayacağı ortam ve durumlardan kaçınma eğilimindedir. Ve aldıkları bu karar ailenin sosyal yaşamını olumsuz etkilemektedir. Kalabalık yerlerde, toplu taşıma araçlarında ya da yeni girdiğı ortamlardan kaçınma eğilimindedir. Bu durum anne ve babayı oldukça çaresiz bir hale getirir. Yaşanan bu istisnai durumun kaygı bozukluğına dönüşmemesi için ailenin muhakkak uzman desteğı alması gerekir.

Az önceki örnek dışında çocuğun gelişim dönemi korkularında anne babalara düşen görev, bu korkuları doğal olarak algılamak ve bu korkulara odaklanmamaktır. Böyle olduğu takdirde çocuk anne babanın tepkilerinden korkuların yersiz olduğu mesajını alır. Tam tersi durumlarda ise, örneğın anne ve babaların bu korkulara odaklanması halinde, çocuk demek ki gerçekten kötü bir şeyler var şeklinde düşünebilecektir.

Çocuğun odası yerine anne babanın yanında yatma isteğı yine yaşanabilecek korkular arasındadır. Böyle bir durumla karşılaştığında ebeveyn çocuğun odasını hafif bir ışık açık bırakılıp çocuğun kendi odasında yatması sağlanmalıdır. Bu dönemde yaşanan korku, çocuğun kendini güvende hissetmemesiyle ilgilidir. Anne ve baba tarafından çocuğun odasının güvenli olduğu anlatılmalı ve belli bir süre çocuk uykuya geçene kadar odada çocuğa eşlik edilmelidir. Altı yaştan küçük olan çocuklar üzerine yapılan araştırmalara bakıldığında bu süreçte çocuğun en az bir korku yaşadığı tespit edilmiştir.

Sık rastlanan çocukluk korkuları nelerdir?

- **Ani seslere ilişkin korkular**
- **Yabancılara karşı duyulan korku**
- **Su korkusu**
- **Karanlık korkusu**
- **Anne ve babayı kaybetme korkusu**

- **Arkadaşları tarafından dışlanma korkusu**
- **Yeni bir kardeşin doğacak olması nedeniyle duyulan korku**
- **Tuvalet ve banyoya gitme korkusu**
- **Kalabalık içine girme korkusu**
- **Okul korkusu**

Zamanla özellikle de 6 yaş civarında bu korkuların bazıları kaybolur ama bunlar dışında terk edilme, fiziksel olarak zarar görme... gibi korkular ergenlik dönemine kadar devam edebilir.

Korku Geçici Bir Durumken, Nasıl Kalıcı Hale Geliyor?

İnsan yavrusu doğumundan belirli bir yaşa gelene kadar korunup kollanmaya muhtaç bir varlıktır. İnsanın kendisini koruma becerisini geliştirmesi için epeyce zaman geçmesi gerekiyor. Bu nedenle bir çocuğun dünyaya geldikten itibaren yaşadığı acizlik nedeniyle korkması normal, korkmaması anormaldir. Ancak bazı korkular gelişimsel olarak ortaya çıkıp bir süre sonra kaybolurken, bazıları ise hatalı yaklaşımlar nedeniyle kalıcı hale gelebiliyor ve yetişkinlikte de devam edebiliyor. O yüzden çocuğumuzun gelişim dönemine göre yaşadığı korkuları onu gözleyerek takip etmeli ve tepkilerimizle ilgili dikkatli davranmalıyız. Çocuk yaşadığı korku karşısında bizim ne tepki verdiğimizizi ya da vereceğimizi izler. Biz hiçbir şey yokmuş gibi normal davranırsak yaşadığı korkunun korkulacak bir şey olmadığını otomatik olarak hissettirmiş oluruz. Bu tutumumuz da çocuğumuzun rahatlamasını salar. Unutulmamalı ki yaşanan korkular bir yönüyle de çevrenin etkisiyle kopyalanır.

Korku yönetilebilir mi? Bu konuda ailenin tutumu önemli midir?

Toplum olarak çocuklarımızı büyütürken birtakım korkular aşılır. Köpek korkusu, iğne korkusu, doktor korkusu, öcü... gibi pek çok korku yükleriz çocuklarımıza. Uyumlu sessiz, itaatkar çocuklar yetiştirebilmek adına bütün bunları yaparız. Bu yüzden sorun çok temele dayalıdır. Korku dolu çocuklar yetiştirmek çocuğun özgüven gelişimine de zarar verecektir. Bu yönüyle baktığımızda biz ebeveynlerin baş etme yöntemleri, çocuk yetiştirme esnasında oldukça önemlidir. Korku ebeveyn bilinçli olduğumuz durumlarda yönetilebilir. Her çocuk karanlıktan, gök gürültüsünden ya da başka bir şeyden korkar. Önemli olan ailelerin bu duyguyu

yaşayan çocuklarına nasıl davranmaları gerektiğini bilmeleridir. Yoksa korku, gelecekte çocuğunuzun kabusu olabilir. Bu nedenle anne ve babaların söyledikleri sözlere, çocuklarına karşı olan tutum ve davranışlarına son derece dikkat etmesi gerekmektedir. Örneğin şu cümleleri kullanmak çocukların korkularının derinleşmesine neden olur:

“Ben senin annen değilim, böyle davranırsan seni başkalarına veririm” gibi yaklaşımlar çocukta reddedilme ve aileden ayrılma korkularını artıracaktır.

Anne babanın korkusu çocuğa geçiyor mu?

Korkular anne baba gibi çocuğun çevresindeki kişiler tarafından farkında olmadan çocuğa öğretilir. Yani çocuk anne babanın korkusunu içselleştirerek bir korku geliştirebilir. Sokakta köpek gören annenin çocuğuna sıkı sıkı sarılması onu o ortamdan uzaklaştırması, köpek sesi duyduğunda tedirgin olması çocuk tarafından algılanacaktır. Ve böylece annenin kaygısı çocuğa geçecektir.

Korkularla mücadele etmenin yolları nelerdir?

1-Zorla üzerine gitmeyin.

Bazı aileler çocuğun korkusunu azaltmak için onu zorla korktuğu durumlarla baş başa bırakmaya çalışırlar. Bu asla doğru bir yöntem değildir. Çocuklarda bu şekilde davranışlar, korkuların daha da artmasına neden olacaktır. Bu iş aşamalı bir şekilde yapılmalıdır.

2- Çocuğunuz anlaşıldığını hissetsin.

Korkusu olan bir çocuğu asla yargılamamak gerekir. “Karanlıktan korkacak ne var?” gibi sorularla çocuğun korkusunu hafife almanın onu utandırmanın korkularını daha fazla artıracığını ve bu söylemlerimizin çocuğa hiçbir faydasının olmayacağını bilmeli ve ona göre dikkatli davranmalıyız. Empati kurarak söylediğimiz şeyler çocuğumuzu anlamamıza yardımcı olacaktır.

3- Güven duygusu aşılmalı.

Sevmek, üzölmek gibi korkmak da doğal bir duygudur. Hatta gelişimin bir parçasıdır. Ebeveynlere düşen, çocuklarının korkularıyla ilgili gözlem yapmak. Anlayışlı ve iş birliğine dayalı bir yaklaşım faydalıdır. Çocuğu dinlemek, onunla daha fazla vakit geçirmek ve korkulan objelerle ilgili bilgilendirme yapmak sorunun aşılmasına katkı sağlayacaktır.

4- Korkuları beslemeyin.

Odasında yalnız yatma korkusu olan çocuğa, anne baba yanlarında yatmasını söylerse bu korkunun artmasına olanak sağlamış olur. Anne babanın yanında kendisini daha güvende hisseden çocuğun korkusu pekişerek yalnız kalması daha da güçleşir. Bu nedenle böyle bir durumda yatağınza almak yerine, onun yatağında uymasını bekleyebilirsiniz. O uyurken yanında ona kitap okuyabilirsiniz. Ülkemizde bu sorun oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Ergenliğe çok az bir zaman kala hala çocukların kendi odalarında yalnız uyuyamadıkları ve bu yüzden yaşanan sıkıntıları duyarız çoğu zaman.

5- Çocuğunuzu ciddiye alın.

Ciddiye alınmama duygusunun çocukların ruhsal dünyasındaki etkileri, tahmin ettiğimizden daha büyüktür. Eğer korkular çocuğunuzun yaşamını engelliyorsa ve

uzun sürüyorsa mutlaka bir yardım almakta fayda var. Bu durum çözülmediği sürece çocuğun yaşam kalitesi ciddi bir şekilde düşecek ve zorlanan çocukta ciddi kaygı bozuklukları meydana gelecektir.

Büyümele birlikte daha önce yaşanan korkular, özellikle okul döneminin başlamasıyla birlikte şekil değiştirir. Daha önce yaşanan belirsiz varlıklarla ilgili korkuların yerini okulda başarısız olma, arkadaş ilişkilerinde yaşanan iniş çıkışlar, diğer arkadaşları tarafından kabul görme gibi performans odaklı kaygı ve korkular geliştirmeye başlar. Aileler bu gibi durumlarda çocuklarıyla konuşarak korkularını ifade etmesi için uygun ortam hazırlayıp, olaylara çözüm üretmekle ilgili birlikte düşünebileceklerini ifade etmelidirler. Yapılması gereken en güzel şey çocuğu onu anladığımızı hissettirip, yalnız olmadığını ve bu sürecin birlikte atlatılacağını hissettirmesidir.





AREL Anaokulu Oyun Gruplarına katılın. Çocuğunuzdaki Gelişimin Farkına Varın!

Anne ve babaların çocuklarıyla beraber katılabilecekleri **AREL Oyun Grupları** çocuklara eğlenceli, güvenli ve eğitici bir ortam sunar. Anaokulumuzda çocuklar aylık gelişimlerine uygun olarak 2 ayrı seviyede gruplandırılır. Çocuklar, oyun gruplarında bir yandan sosyalleşmeyi ve

paylaşmayı öğrenirken; bir yandan da fiziksel, duygusal ve zihinsel gelişimlerini destekleyici aktivitelerin yer aldığı sağlıklı ve güvenli bir oyun ortamında bulunurlar. Çocuklar cesaretle, deneyerek keşfederken ve öğrenirken **AREL** ailesi olarak sizi de aramızda görmekten mutluluk duyacağız.

22-36 ay arası çocuklar için OYUN GRUPLARIMIZ açılmıştır.

Sizi ve çocuğunuzu **ücretsiz deneme dersine** davet ediyoruz.

www.arel.k12.tr



AREL KOLEJİ Merkez Mahallesi, Selahattin Pınar Sokak, No:3, 34197 Yenibosna - Bahçelievler / İstanbul
Tel: (0212) 550 49 30 (pbx) - 630 35 05 (4 hat) Faks: (0212) 550 77 82 E-posta: arel@arel.k12.tr